

podle stavu a jakosti předmětu bez ohledu na mimořádné poměry. Nerozhoduje proto mimořádná cena, které lze docílit jen vzhledem k užitku, který mohla by věc dáti za zvláštních okolností nebo vzhledem ku zvláštním poměrům. Také nemůže býti pochybnosti o tom, že nynější hospodářské poměry jsou ještě nepravdělné a nestálé a že při ocenění nelze jako odhadní cenu bráti peněz, jež neodpovídá užitku, jež dotyčná věc obvykle a vzhledem ke vnitřní své hodnotě dává. Také nutno na zřeteli míti, že se tu jedná o hospodářský statek, který nemá býti rozprodán, nýbrž udržen a o věci, jež slouží účelům dotyčné usedlosti a nejsou k tomu určeny, aby byly jako samostatné věci prodávány. Avšak k výtkám, které stěžovatelka ve svém rozkladu a pak ve stížnosti uváděla proti správnosti odhadu, možno sice při dalším odhadu přihlížeti jako k připomínkám k znaleckému posudku (§ 95 nesp. pat.; Dr. Emil Ott: Rechtsfürsorgeverfahren«, stránka 190—191), jehož bližší odůvodnění také může býti požadováno, avšak prozatím nemůže o nich býti rozhodováno, protože odhad není skončen, inventář ještě není k soudu přijat a za základ projednání pozůstalosti položen.

Čís. 707.

Ustanovení § 15 nesp. říz. nelze užití ve věcech knihovních.

(Rozh. ze dne 12. října 1920, R II 313/20.)

V knihovní záležitosti firmy A. uložil soud první stolice jejímu zástupci pořádkovou pokutu. Rekursní soud napadené usnesení zrušil, neshledav podmínek § 85 org. zák. Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs prvního soudce,

n e b o ť

ustanovení § 15 cí. patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., dle něhož soudci první stolice přísluší právo stěžovati si do opatření soudu druhé stolice, jest předpisem jedinečným, platí pouze v případech tam uvedených. Při něm se předpokládá, že jde o věc projednanou dle předpisů cí. patentu, a nelze ustanovení toho jmenovitě užití ve věcech knihovních (čl. V. uvozovacích ustanovení ku zmíněnému cí. patentu), o kterou se tuto jedná. Proto bylo dovolací stížnost prvního soudce, jež k ní nebyl oprávněn, odmítnouti.

Čís. 708.

Úmluva mezi prodátelem a kupitelem, dle níž jest kupitel povinen, prodáteľovy nádoby, v nichž bylo zboží dodáno, do určité doby vrátiti a za tuto dobu za jich užívání platiti ujednanou náhradu, a dle níž prodáteľ po této době není více povinen, nádoby nazpět přijmouti, není smlouvou nájemní a nepatří spory z této úmluvy k výlučné věcné příslušnosti soudu okresního (§ 49 čís. 5 j. n.).

(Rozh. ze dne 12. října 1920, R II 329/20.)

Sporné strany uzavřely kupní smlouvu, dle níž žalobkyně dodala žalované benzin; dodávka se stala v nádobách, náležejících žalobkyni, a bylo ohledně nádob smlouveno, že mají býti vráceny do měsíce po obdržení zboží, ve kterémž případě žalovaná má za užití nádob zaplatiti náhradu 50 h za jeden kus, v případě nevrácení do jednoho měsíce další náhradu 1 K 50 h za kus, a kromě toho že žalovaná složí kauci 105 K za každý kus, která se po navrácení nádob po srážce uvedeného poplatku za půjčení má vrátiti; po uplynutí tří měsíců že pak není žalobkyně povinna nádoby přijmouti, nýbrž jest oprávněna ponechati si složenou kauci. Žalobu na vrácení nádob dovolaný krajský soud vyřídil věcně. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a celé jemu předcházející řízení a žalobu odmítl. **Důvody:** Ze znění smlouvy je vidno, že jedná se ve příčině sudů o smlouvu nájemní ve smyslu §§ 1090 a násl. obč. zák.; byloť smlouvou tou použití nezužívateľných věcí za určitou úplatu žalované přenecháno. Nelze zejména tvrditi, že sudy přenechány byly stranou žalující straně žalované do vlastnictví (§ 983 obč. zák.). Úmluva ve příčině sudů byla sice jen doplňkem smlouvy kupní o benzinu, po splnění kupní smlouvy tvoří však nyní vrácení sudů jediný předmět sporu. Dle ustanovení § 49 čís. 5 j. n. náležejí spory o vrácení věcí do nájmu daných bez ohledu na cenu sporného předmětu před soudy okresní. Jelikož bylo o sporu tomto rozhodnuto soudem, jenž ani výslovnou dohodou stran pro spor tento nemůže býti učiněn příslušným, jest rozsudek v odpor vzatý a celé řízení jemu předcházející zmatečným.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by neohledě k důvodu, z něhož žalobu odmítl, o odvolání znovu rozhodl.

Důvody:

Usnesení v odpor vzaté vychází z právního názoru, že jde o nájem sudů dle §§ 1090 a násl. obč. zák., a, poněvadž tedy jde o spor ze smlouvy nájemní, že jest dle § 49 čís. 5 j. n. příslušným okresní soud, takže projednání sporu před krajským soudem a rozsudek tímž soudem vydaný dle § 477 č. 3 c. ř. s. jsou zmatečné. Právnímu názoru, že se jedná o smlouvu nájemní, nelze přisvědčiti. Žalobkyně neuzavřela se žalovanou nájemní smlouvu ohledně oněch nádob; přenechání sudů bylo toliko nutným následkem toho, že předmět kupní smlouvy, benzin, mohl býti dodán jen v nádobách, jež žalobkyně k tomu účelu dala k dispozici za určitých podmínek, a úmluva k tomu se vztahující, třeba na prvý pohled se podobala smlouvě nájemní, nájemní smlouvou není, nýbrž jest v podstatě své smlouvou o půjčení nádob, při níž ovšem byla za půjčení smlouvena úplata. Že nejde o smlouvu nájemní, vysvítá z další podmínky, že po uplynutí 3 měsíců žalobkyně není více povinna nádoby přijmouti, nýbrž jest oprávněna složenou kauci si ponechati. Jedná se tedy o smlouvu zvláštní, kterou nelze zařaditi mezi smlouvy, uvedené v § 49 čís. 5 j. n., a nemá proto místa výjimečná příslušnost okresních soudů dle § 49 j. n.

Čís. 709.

Proti výroku odvolacího soudu, pojatému do důvodů rozsudku, že neuznal za opodstatněnou odpůrcovu výtku opožděnosti odvolání, není oprávněného prostředku.